स्तोतर् *m.* Lobsänger, Anbeter.
स्तोतव्य preisenswert.
स्तोत्र *n.* Loblied, Preisgesang.; **स्तोत्रिय** *u.* **°त्रीय** dazu gehörig.
स्तोभ *m.* Träller (*r.*).
स्तोम *m.* Preislied.
स्तोम्य preisenswert.
स्त्या, स्त्यायते gerinnen, sich verhärten, dichter *o.* stärker werden. *p.p.* **स्त्यान** geronnen, erstarrt; *n.* Verdichtung, Stärke.
स्त्री *f.* Weib, Gattin, *auch* Tierweibchen; das weibliche Geschlecht *o.* ein Femininum (*g.*).
स्त्रोक (—°) Weib, Frau.
***स्त्रोकटी** *f.* Frauenhüfte.
स्त्रीक्षीर *n.* Frauenmilch.
स्त्रीगमन *n.* Umgang mit Weibern.
स्त्रीघातक *u.* **°घ्न** die Frau tötend.
स्त्रीजन *m.* das Weibervolk.
स्त्रीजननी *f.* (nur) Mädchen gebärend.
स्त्रीजित von einem Weibe beherrscht.
स्त्रीत्व *f.* Weiblichkeit.
स्त्रीधन *n.* das Vermögen der Frau.
स्त्रीधर्म *m.* das Recht *o.* die Bestimmungen für die Frau.
स्त्रीपुंधर्म *m.* Ehestandsstreitigkeiten.
स्त्रीपुमस् *m. Du.* Mann und Frau.
स्त्रीप्रसू = **स्त्रीजननी**.
स्त्रीय्, °यति nach einem Weibe verlangen.
स्त्रीरत्न *n.* eine Perle von Weib.
1. **स्त्रीलिङ्ग** *n.* die weiblichen Geschlechtsteile *o.* das w. Geschlecht.
2. **स्त्रीलिङ्ग** die weiblichen Merkmale habend, weiblich (*g.*).
स्त्रीवश *u.* **°वश्य** von einem Weibe beherrscht.
स्त्रीविषय *m.* die Frauenwelt.
स्त्रीषख *m.* Weiberfreund.
स्त्रीसंग्रहण *n.* Vergewaltigung eines Weibes.
स्त्रीसंभोग *m.* Genuss eines Weibes.
स्त्रीहत्या *f.* Mord eines Weibes.
स्त्रैण weiblich, Weiber-, weibersüchtig; *n.* Weiblichkeit, das Weibervolk.
***स्त्रैणगर्भ** *m.* Embryo.

स्थ(ष्ठ) stehend, weilend, befindlich in, beschäftigt mit, obliegend (—°).
स्थग्, स्थगयति verhüllen, verbergen, verschliefsen, hemmen; *p.p.* **स्थगित**.
स्थगन *n.* das Verhüllen, Verbergen.
स्थण्डिल *n.* ein geebneter Boden (*r.*), Tenne, blofse, nackte Erde.
स्थपति *m.* Statthalter, Herr, Gebieter; Baumeister.
स्थपुट höckerig; *n.* Höcker.
स्थल *n.*, **ई** (**आ**) *f.* Anhöhe, Hochebene, trockenes *o.* Festland, Erdboden, Ort, Stelle.
स्थलज auf trockenem Lande erzeugt *o.* lebend.
स्थलीय्, °यति für festes Land halten.
स्थलीशायिन् auf dem Erdboden liegend.
स्थविमन् *n.* das dicke Ende, die breite Seite.
स्थविर, *f.* **ई** *u.* **आ** fest, derb, massig, stark, vollwüchsig, alt.
स्थविष्ठ (*Superl.*) der dickste, gröbste, dichteste.
स्थवीयस् (*Compar.*) dicker u. s. w (*s. vor.*).
स्थशस् *Adj.* je nach der Stelle.
1. **स्था, तिष्ठति, °ते** stehen, hintreten; treten auf, betreten, sich begeben nach (*Acc.*); stehen bleiben, Halt machen, Stand halten bei etw. (*Dat.*), ausharren (*Med.*), sich zu jemd. (*Dat.*) halten (*Med.*); bestehen, bleiben, verweilen; etw. dauernd thun, sich beschäftigen mit *o.* sich-verhalten (*mit Adj., Partic., Ger., Adv., Instr. o. Loc.*); vorhanden *o.* gegenwärtig sein, sich befinden, sein, jemd. (*Gen. o. Dat.*) gehören; beruhen auf, gegründet sein in (*Loc.*); sich fügen in, dienen zu (*1. o. 2. Dat.*); entstehen aus (*Abl. o. Gen.*). *Imper.* **तिष्ठतु** –bleibe dahingestellt, davon hier ganz zu schweigen! *Partic.* **तस्थिवस्** stehend, unbeweglich, fest (*opp.* **जगत्**); sich befindend in, beschäftigt mit (*Loc.*). *p.p.* **स्थित** *s. bes. Caus.* **स्थापयति, °ते** zum Stehen bringen, anhalten, hemmen; auf- *o.* hinstellen, setzen, legen auf (*Loc.*); ein-